

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517202190
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3517202190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej vo veci určenia výživného manželky - navrhovateľky G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. O. nad S., H. 7, zo strany osoby povinnej výživou M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G., Na Z. XXXX/X, zastúpeného JUDr. O. Y., advokátkou so sídlom v D. O. nad S., A. XX, o odvolaní manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. septembra 2017, č.k. 3Pc/3/2017-65, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e takto:

Povinná osoba je p o v i n n á platiť navrhovateľke výživné manželky sumou 70,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2017 do 11.12.2017.

Zročné výživné za obdobie od 01.03.2017 do 11.12.2017 v sume 655,70 eur p o v o l u j e splácať povinnej osobe v mesačných splátkach po 70 eur mesačne k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

Povinná osoba je p o v i n n á zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom súdny poplatok vo výške 16,50 eur do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu manželky sumou 70,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2017 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo výroku II. vo zvyšnej časti návrh zamietol. Vo výroku III. určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.03.2017 do 31.08.2017 v sume 420,- eur, ktorý je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke do 31.12.2017. Vo výroku IV. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 50,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO : 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica. Vo výroku V. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že účastníci sú manželia, manželstvo uzavreli dňa 19.06.2010. Odporca podal návrh na rozvod manželstva, konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 6P/5/2017, vo veci zatiaľ nebolo rozhodnuté. Z manželstva účastníkov pochádzajú dve maloleté deti, a to M., nar. XX.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX. Účastníci spolu nežijú, svoje rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom si upravili dohodou, ktorá bola schválená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 15.11.2016 č.k. 3P/45/2016-54. Na základe nej sú deti v osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporca prispieva na ich výživu, a to sumou 70,- eur mesačne na mal. M. a na mal. D. sumou 50,- eur mesačne

s účinnosťou od 01.09.2016. O. M. navštevuje materskú školu, do škôlky nastúpil aj mladší D., avšak pre zdravotné problémy nebude môcť do škôlky chodiť. Odporca sa v súčasnosti s deťmi nestretáva, výživné na ne riadne platí. Pokiaľ ide o pomery na strane navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eura mesačne a prídavky na dve deti. V roku 2016 na základe živnostenského oprávnenia vydaného dňa 15.02.2016 Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom podnikala a za celý rok podľa daňového priznania dosiahla čistý príjem 2.842,13 eura, teda v priemere 236,- eur mesačne. Podnikateľskú činnosť ukončila v novembri minulého roku, dňa 07.02.2017 túto skutočnosť oznámila okresnému úradu. V súčasnosti má navrhovateľka príjem len vo forme rodičovského príspevku, nie je zamestnaná. S deťmi býva v prenajatom 3-izbovom byte, za ktorý mesačne platí 430,- eur vrátane nákladov za energie, finančne jej pri platení pomáha otec. Po prerušení spolužitia splácala dve pôžičky, ktoré si vzali s odporcom spoločne, a to po 50,- a 30,- eur mesačne, v súčasnosti má už druhú pôžičku splatenú. Odporca bol v čase podania návrhu zamestnaný v spoločnosti S. Z., a.s. v D. O. nad S.. Dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 911,99 eura (priemerný zárobok vypočítaný za obdobie od apríla 2016 do marca 2017). Podľa vyjadrenia jeho zamestnávateľa v mesiacoch január 2017 až apríl 2017 odporca pracoval nadčas, jeho mzda bola v tomto období navýšená za prácu nadčas a príplatky za prácu nadčas. V nasledujúcich mesiacoch zamestnávateľ nepredpokladá zvýšenú potrebu práce. Základná hrubá mesačná mzda u odporcu predstavuje 690,- eur, k nej je vyplácaný nenárokovateľný bonus vo výške 100,- eur v závislosti od výkonnosti a dochádzky. Ako vyplýva z vyjadrenia právnej zástupkyne otca na ostatnom pojednávaní, otec ku dňu 05.09.2017 ukončil pracovný pomer dohodou, v súčasnosti si hľadá prácu v zahraničí. Podľa tvrdenia navrhovateľky odporca mal v zamestnaní absencie, zamestnávateľ chcel s ním ukončiť pracovný pomer výpoveďou, čomu predišiel odporca tým, že skončil pracovný pomer dohodou. Podľa nej odporca pracuje v zahraničí. Odporca tvrdil, že spláca pôžičky a úvery mesačne po 690,- eur, ktoré si vzali spoločne s navrhovateľkou, preukázal však len splátky jedného z úverov od pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., a to mesačne po 200,- eur. Existenciu splátok iných úverov nepreukázal. Kým odporca pracoval v Novom Meste nad Váhom býval v ubytovni, za ktorú mesačne platil 120,- eur. Odporca nepreukázal, kde v súčasnosti býva, resp. či je zamestnaný, podľa jeho vyjadrenia na prvom pojednávaní mal v pláne vrátiť sa k rodičom. Na adresu rodičov žiadal zasíelať aj súdne písomnosti. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Navrhovateľka je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke. Ako matka dieťaťa vo veku do troch rokov (mladší syn bude mať tri roky v januári 2018) využíva teda zákonnú možnosť zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa. Jej príjem je z tohto dôvodu obmedzený, na výdavky svoje a maloletých detí, ktoré má v osobnej starostlivosti, má finančné prostriedky len z vyplácaného rodičovského príspevku, prídavkov na deti a výživného na deti, ktoré jej platí odporca. Mesačne má teda na úhradu týchto potrieb celkom 370,24 eura (203,20 eura rodičovský príspevok, 47,04 eura prídavky na deti a 120,- eur výživné na deti). Pričom treba zdôrazniť, že starostlivosť o deti zabezpečuje výlučne sama, odporca okrem platenia výživného sa iným spôsobom na výžive detí nepodieľa, nestýka sa s nimi. Odporca bol zamestnaný, pracovný pomer skončil z jeho vôle, ukončil ho dohodou. Je síce pravdou, že v určitom období bol jeho príjem z pracovnej činnosti nižší z dôvodu nevykonávania práce v nadčasoch, avšak aj po zaplatení výživného 120,- eur a pôžičky, ktorú si vzali účastníci počas spolužitia na spoločné výdavky (túto spláca po 200,- eur), mu zostane na jeho živobytie podstatne viac ako má navrhovateľka s maloletými deťmi. Ak by dosahoval príjem len okolo 700,- eur, po zaplatení výživného a splátky spoločnej pôžičky, mu zostane približne 380,- eur, čo je suma rovnajúca sa celému mesačnému príjmu navrhovateľky, z ktorého živí seba a obe maloleté deti. Súd nemohol brať do úvahy skutočnosť, že odporca skončil pracovný pomer a je zrejme bez príjmu, ale vychádzal z toho, že v jeho možnostiach a schopnostiach je dosiahnuť príjem minimálne vo výške 700,- eur, aký dosahoval bez nadčasových príplatkov u posledného zamestnávateľa. Ak by mal súd teda porovnávať životnú úroveň účastníkov, táto je na strane odporcu vyššia a pri zachovaní zásady rovnakej životnej úrovne oboch manželov zohľadňujúc možnosti a schopnosti odporcu a odôvodnené potreby navrhovateľky, súd určil výživné na navrhovateľku v sume 70,- eur mesačne, a to od 01.03.2017 (od tohto dátumu žiadala navrhovateľka určiť výživné). Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 71 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.03.2017 do 31.08.2017 predstavuje 420,- eur (6 mesiacov x 70,- eur). Vzhľadom na výšku tohto nedoplatku súd odporcovi určil v súlade s ustanovením §232 ods. 3 veta druhá CSP za použitia § 2 ods. 2 CMP dlhšiu lehotu na zaplatenie nedoplatku, a to do 31.12.2017. Navrhovateľka je podľa § 4 ods. 2 písm. e) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov

od poplatku oslobodená a vzhľadom na výsledok konania, teda čiastočné vyhovenie jej návrhu, má povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh odporca, ktorý nie je od poplatku oslobodený (§ 2 ods. 2 citovaného zákona). Podľa § 7 ods. 5 citovaného zákona a položky 8 písm. a) Sadzovníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona, je súdny poplatok 50,- eur, teda 2% z trojnásobku ročného plnenia výživného, teda zo sumy 2.520,- eur (36 mesiacov x 70 eur). Keďže konanie o určenie výživného manželky je konaním mimosporovým upraveným Civilným mimosporovým poriadkom (§ 154 CMP) o trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonne lehote odvolanie povinný. Navrhol ho zmeniť tak, že návrh navrhovateľky bude zamietnutý. Namietal, že jeho príjem nie je dostačujúci na to, aby platil navrhovateľke určené manželské výživné. Uviedol, že výlučne sám spláca spoločné pôžičky mesačne v sume 150 eur, úver v banke 200 eur, výživné na deti 120 eur, bývanie 200 eur. Poukázal na to, že sa odsťahoval k rodičom, nakoľko mu financie na splácanie úverov, ktorý si spolu s manželkou zobrali, nestačili a skončil by na ulici. Ďalej uviedol, že má zdravotné problémy s chrbticou, bol nútený rozviazať pracovný pomer u zamestnávateľa, kde práca bola náročná na chrbticu. Poprel tvrdenie navrhovateľky, že zamestnávateľ chcel s ním ukončiť pracovný pomer z dôvodu absencie. Ďalej dôvodil, že pracuje na Slovensku, takže tie platy sú také aké sú, má výdavky, keď si chodí pre deti. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľka nepotrebuje taký veľký a drahý byt, v ktorom býva sama, chodia tam neprispôsobivé osoby, ktoré sú nebezpečné pre ich deti. Označil za komfort, že matka maloletých detí je doma, poberá materskú, dieťa dá do škôlky a on to má platiť. Tvrdenie matky, že zdravotný stav detí jej nedovoľuje zamestnať sa, súd zobral do úvahy bez toho, aby túto skutočnosť preukázala, Namietal, že súd prvej inštancie vzal do úvahy len jednu pôžičku, ktorú spláca vo výške 200 eur, keď tvrdil, že spláca úvery a pôžičky po 690 eur, ktoré si zobrali spolu s navrhovateľkou. Poukázal na to, že v spise sa nachádzajú doklady o splácaní pôžičky pre Fair Credit Slovakia mesačne po 50 eur, pre Provident po 30 eur, pre Orange po 50 eur. Navyše sú v spise doložené i zmluvy. Na rozdiel od navrhovateľky, ktorá uviedla na pojednávaní dňa 16.05.2017, že spláca dve spoločné pôžičky, jednu 50 eur mesačne, druhú 30 eur mesačne, čo súd vzdal do úvahy, hoci ich ničím nepreukázala. Pri splácaní pôžičiek, ktoré dokladoval, mu na živobytie nezostáva 380 eur, ako uvádza v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie, ale iba 250 eur a po odrátaní výživného na navrhovateľku v sume 70 eur mu zostáva iba 180 eur.- Naopak, navrhovateľka má k dispozícii rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur. Prídavky na deti a výživné z jeho strany nezapočítava do jej príjmu, lebo tieto peniaze majú slúžiť výlučne pre deti a je presvedčený, že vzhľadom na vek detí sú dostačujúce pre ich potreby. Namietal, že súd prvej inštancie pri určení výživného prihliadol výlučne iba na potreby navrhovateľky, ale už vôbec nie na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Nesúhlasil so zaplatením nedoplatku na zročnom výživnom do 30.12.2017, nakoľko súd prvej inštancie nebral do úvahy všetky vyššie uvedené splátky dlhov, ktoré musí naďalej mesačne platiť, aby nevznikli úroky z omeškania, k čomu by došlo, ak by mu nepomáhali jeho rodičia. Taktiež nesúhlasil s tým, aby platil súdny poplatok za návrh vo výške 50 eur z dôvodu, že navrhovateľka je oslobodená od súdneho poplatku. Podľa jeho názoru mal súd zaťažiť s úhradou tohto poplatku štát. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že rozsudok o výživnom je vykonateľný doručením.

3. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu povinného navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že manžel pracuje v zahraničí a nie na Slovensku. Čo sa týka pôžičiek, tie sú už vyplatené, iba ak spláca nové pôžičky, ktoré si vzal počas ich odlúčenia. Uviedla, že si je vedomá iba jedného úveru v SLSP, kde uvádza, že spláca 200 eur mesačne. V súčasnosti má informáciu o tom, že aj tento úver už je dávno vyplatený, o čom dokladá vyrozumieanie banky SLSP. Ďalej uviedla, že svoje úvery si spláca sama, nechcela ich ťahať po súdoch. Vie ich preukázať poštovými poukážkami, lebo zmluvy, ako aj iné jej osobné veci, ako aj veci detí jej povinný odmieta vydať a potom sa on preukazuje o splátkach (nech ich preukáže aj skutočnými platbami, napr. poukážkami alebo bankovými prevodmi). Deti od rozvodu (tri mesiace) ani raz povinný nemal. Od ich odlúčenia mal deti 1 deň, aj to im musela doniesť stravu. Inak ich navštívil iba asi 10x, aj to na chvíľku. Dohody o styku s deťmi nedodržiava, zavolá, že pre deti príde a následne nepríde. Deti musí potom utešovať a jej program je narušený. Ďalej poukázala na výdavky pre maloleté deti a na svoj príjem, ktorý tvoria rodičovský príspevok a rodinné prídavky vo výške 260 eur a výživné na deti vo výške 380 eur. Uviedla, že maloletý D. trpí ochorením chrupu, s čím sú spojené zvýšené výdavky, navštevuje materskú školu. Do škôlky dala maloletého preto, aby sa mohla zamestnať. Dodala, že väčšiu časť finančných potrieb uspokojuje jej otec (napr. byt - nájom), ktorý však nie je povinný živiť ich deti.

4. Povinný v písomnej replike k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že pracuje na Slovensku, čo môže zdokladovať pracovnou zmluvou. Ohľadne pôžičiek uviedol, že spláca ešte tri, a to Provident, Orange po 50 eur a SLSP po 200 eur, o čom môže doložiť výpisy z účtu. Poukázal na to, že pokiaľ býval v Novom Meste nad Váhom, chodil za deťmi často, aj si ich brával k sebe. Ako sa odsťahoval, tak sa s deťmi stretáva, ale už nie tak často, ako predtým. Vždy keď je s deťmi, kúpi im jesť, piť a aj nejakú hračku. Keďže je jeho plat nízky a náklady a splátky sú zrovnateľné s príjmom, nemá tak moc voľných finančných prostriedkov. Uviedol, že deti miluje a cení si každú chvíľu s nimi, no niekedy je ťažko plánovať, keď má nepravidelný pracovný čas. Nič, čo sa týka detí, nerobí z pomsty. Namietal tvrdenie navrhovateľky, že D. chodí často k zubárovi, keď by bola matka poriadna a dala mu urobiť preventívnu prehliadku, nemusela by nič platiť. Už párkrát dal exmanželke pre deti na zubára. Ďalej uviedol, že otec navrhovateľky jej nemá z čoho požičiavať, keďže nemá dostatočný príjem, vlastné bývanie a stabilnú prácu. Pokiaľ sa týka šatstva, tak pri poslednom odchode z bytu za prítomnosti policajtov si mohla exmanželka zobrať čo chcela. Poukázal na nové tetovanie navrhovateľky, ktorá vyplakávala, že nemá z čoho žiť. Uviedol, že má vedomosť, že navrhovateľka už pracuje a býva so svojim priateľom, čo môže dokázať, takže navrhovateľka klame, zavádza a podáva krivé obvinenia. Zdôraznil, že navrhovateľka býva vo veľkom 3-izbovom byte, čo je na jej pomery a potreby veľký luxus. Vo vyjadrení uviedla nadhodnotenú výdavku, pričom on si môže dovoliť kupovať veci v strednej cenovej skupine. Žiadal, aby navrhovateľka vydokladovala svoj príjem zo závislej činnosti.

5. Navrhovateľka vo svojej duplike k písomnému vyjadreniu povinného uviedla, že úver v SLSP je splatený. Ďalej poukázala na to, že povinný deti navštevuje vo večerných hodinách. Tvrdenie povinného o príjme jej otca označila za zavádzajúce. Jej otec je poberateľom invalidného dôchodku a popritom sa snaží si málo zarobiť brigádou v starostlivosti o zvieraciu farmu a má nejaké úspory z predaja nehnuteľností. Pokiaľ sa týka bývania uviedla, že na námietku kolíznej opatrovníčky, že pre deti nie je garsónka vyhovujúca, bola nútená si nájsť adekvátne bývanie na výchovu a zázemie detí. Uviedla, že je pravda, že je momentálne zamestnaná v spoločnosti HELLA Slovensko, G.. Príjem z tohto zamestnania nie je na chod domácnosti a starostlivosti a poplatky vo výchovných inštitúciách (škola, škôlka) dostatočný.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) na odvolacom pojednávaní podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), doplnil dokazovanie oboznámením rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.10.2017 č.k. 6P/5/2017-56, potvrdením o príjme navrhovateľky spoločnosti Hella Slovakia Front -Lighting s.r.o., so sídlom Kočovce zo dňa 25.05.2018, potvrdením o príjme povinného spoločnosti STARF s.r.o., so sídlom Bardejov zo dňa 04.06.2018, oznámením Slovenskej sporiteľne a.s., Bratislava o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť z týchto dôvodov:

7. Súd prvej inštancie v čase rozhodovania vychádzal zo zisteného skutočného stavu, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že účastníci ako manželia spolu nežijú a nevedú spoločnú domácnosť. Navrhovateľka bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur mesačne a prídavky na dve deti. Povinný bol v čase podania návrhu zamestnaný v spoločnosti Vertiv Slovakia, a.s. v Novom Meste nad Váhom. Dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 911,99 eura (priemerný zárobok vypočítaný za obdobie od apríla 2016 do marca 2017). Podľa vyjadrenia jeho zamestnávateľa v mesiacoch január 2017 až apríl 2017 povinný pracoval nadčas, jeho mzda bola v tomto období navýšená za prácu nadčas a príplatky za prácu nadčas. V nasledujúcich mesiacoch zamestnávateľ nepredpokladal zvýšenú potrebu práce. Základná hrubá mesačná mzda u povinného predstavuje 690,- eur, k nej je vyplácaný nenárokovateľný bonus vo výške 100,- eur v závislosti od výkonnosti a dochádzky. Ako vyplynulo z vyjadrenia právnej zástupkyne povinného na ostatnom pojednávaní, povinný ku dňu 05.09.2017 ukončil pracovný pomer dohodou. Povinný tvrdil, že spláca pôžičky a úvery mesačne po 690,- eur, ktoré si vzali spoločne s navrhovateľkou, preukázal však len splátky jedného z úverov od pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., a to mesačne po 200,- eur. Povinný bol zamestnaný, pracovný pomer skončil z jeho vôle, ukončil ho dohodou. Je síce pravdou, že v určitom období bol jeho príjem z pracovnej činnosti nižší z dôvodu nevykonávania práce v nadčasoch, avšak aj po zaplatení výživného 120,- eur a pôžičky, ktorú si vzali účastníci počas spolužitia na spoločné výdavky (túto spláca po 200,- eur), mu zostane na jeho živobytie podstatne viac ako má navrhovateľka s maloletými deťmi. Ak by dosahoval príjem len okolo 700,- eur, po zaplatení výživného a splátky spoločnej pôžičky, mu zostane približne 380,- eur, čo je suma rovnajúca sa celému mesačnému príjmu

navrhovateľky, z ktorého živí seba a obe maloleté deti. Súd nemohol brať do úvahy skutočnosť, že povinný skončil pracovný pomer a je zrejme bez príjmu, ale vychádzal z toho, že v jeho možnostiach a schopnostiach je dosiahnuť príjem minimálne vo výške 700,- eur, aký dosahoval bez nadčasových príplatkov u posledného zamestnávateľa.

8. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Pri určovaní vyživovacej povinnosti medzi manželmi je súd povinný zisťovať, či a z akého dôvodu niektorý z manželov neplní svoju vyživovaciu povinnosť, aké sú osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, aké sú odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Požiadavky, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, je odôvodnená ich rovnakým postavením v právach a povinnostiach, vyplývajúcich z manželského zväzku. Neuplatňuje sa však mechanicky len odvođením z ich zárobkov. Aj v tomto prípade platí § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi podľa uvedených zákonných hľadísk nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov, vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami. Podľa § 71 ods. posledná veta Zákona o rodine súd prihliadne aj na starostlivosť o domácnosť, lebo nie je bezvýznamné, ak manželia nevedú domácnosť a neusilujú sa spoločne o zabezpečenie potrieb rodiny. Až po zistení všetkých uvedených skutočností súd môže dospieť k správne mu záveru o zásade rovnakej životnej úrovne obidvoch manželov.

9. Súd prvej inštancie sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami a správne v danej veci za primeranú výšku výživného považoval sumu 70 eur mesačne s prihliadnutím na možnosti povinného a odôvodnené potreby navrhovateľky. Súd prvej inštancie sa ďalej správne a dôsledne vysporiadal s príjmom, odôvodnenými výdavkami povinného a s príjmom a výdavkami navrhovateľky. U povinného vychádzal z jeho príjmu okolo 700,- eur mesačne, ktorý dosahoval u posledného zamestnávateľa v spoločnosti Vertiv Slovakia a.s. v Novom Meste nad Váhom, ktorý pracovný pomer povinný ukončil dohodou ku dňu 05.09.2017, pričom zohľadnil platenie výživného na dve deti z manželstva účastníkov pochádzajúce vo výške 120,- eur a pôžičku vo výške 200,- eur, ktorú si vzali účastníci počas spolužitia na spoločné výdavky.

10. Povinný na odvolacom pojednávaní uviedol, že od októbra 2017 do konca apríla 2018 pracoval vo Volkswagene v Bratislave na živnosť a dosahoval mesačný príjem 800,- až 900,- eur brutto. Ďalej uviedol, že stále spláca pôžičku vo výške 200,- eur mesačne spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., ktorú si účastníci zobrali na zabezpečenie bývania a zariadenia domu. Menšie pôžičky, ktoré splácal, má už vyplatené a tieto boli brané na sťahovanie a bežné výdavky. V priebehu odvolacieho konania došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľky, ktorá sa zamestnala v spoločnosti Hella Slovakia Front-Lighting s.r.o., Kočovce. Z potvrdenia tohto zamestnávateľa vyplýva, že v uvedenej spoločnosti navrhovateľka je v pracovnom pomere od 20.11.2017 na dobu určitú do 31.05.2018. V mesiaci november dosiahla čistý príjem 247,36 eur a v mesiaci december 335,64 eur (za 11 dní v mesiaci december jej príjem predstavoval sumu 123,- eur). Odvolací súd aj s prihliadnutím na tento príjem, navrhovateľky (november - december 2017) bol toho názoru, že táto okolnosť nemôže mať vplyv na výšku výživného určené súdom prvej inštancie, keď je, ako bolo vyššie uvedené, potrebné prihliadnuť v zmysle § 71 ods. 1 posledná veta Zákona o rodine aj na starostlivosť o domácnosť, o dve maloleté deti zverené do jej osobnej starostlivosti, lebo nie je bezvýznamné, ak manželia nevedú domácnosť a neusilujú sa spoločne o zabezpečenie potrieb rodiny. Navrhovateľka naďalej býva v prenajatom byte, kde platí nájomné spolu s energiami vo výške 400,- eur mesačne. Poprela tvrdenie povinného, že v byte býva s priateľom. Ďalej uviedla, že v minulosti splácala pôžičku spoločnosti Providentu okolo 400,- eur, ktorý má už splatený. Odvolací súd tiež zistil, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.10.2017 č.k. 6P/5/2017-56, ktorý v časti o rozvedení manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2017. Rozhodným obdobím, v ktorom odvolací súd skúmal oprávnenosť nároku navrhovateľky na určenie výživného od povinného, bolo teda obdobie od 01.03.2017 (odkedy navrhovateľka žiadala priznať výživné manželky) do 11.12.2017, keďže ide o vyživovaciu povinnosť medzi manželmi a táto trvá do zániku manželstva.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, nakoľko táto vyživovacia povinnosť povinného k navrhovateľke trvala do 11.12.2017. Zároveň určil výšku zročného výživného za dobu od 01.03.2017 do 11.12.2017 v sume 655,70 eur (70 eur/mesiac x 9 mesiacov = 630,- eur + 11 dní/december = 25,70 eur, spolu 655,70 eur). Vzhľadom na výšku zročného výživného odvolací súd povolil povinnému v zmysle § 232 ods. 4 CSP toto zročné výživné splácať v mesačných splátkach po 70 eur, čo zodpovedá schopnostiam povinného tieto splátky splácať.

12. O náhrade trov celého konania bolo rozhodnutí podľa § 52 CMP. Ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda znáša trovy, ktoré v konaní platil.

13. Pretože rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený, bolo potrebné opätovne rozhodnúť aj o súdnom poplatku, ktorý predstavuje podľa položky 8 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov - Príloha k zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení - sumu 16,50 eur (2% z hodnoty 655,70 eur). Poplatok je povinný zaplatiť povinný podľa § 2 ods. 2 cit. zákona, nakoľko navrhovateľka je zo zákona oslobodená. Nebola preto dôvodná námietka odvolateľa, že súdny poplatok má znášať štát.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).